

स्त्रीणां विद्वान् तथोत्खातान् नवरत्नमिदं
 क्रमात् ॥
 मित्रं स्वच्छतया रिपुं नयन्लैर्लज्जं धनेरौश्वरं
 कार्येण दिग्मादरेण युवतीं प्रेम्णा समे-
 बान्धवान् ।
 अत्युग्रं स्तुतिभिर्गुरुं प्रथतिभिर्मूर्खं कथाभिर्बुधं
 विद्याभी रसिकं रसेन सकलं श्रौणेन कुर्याद्-
 वप्रम् ॥ १ ॥
 अर्थो लाघवमुच्छ्रितो निपतनं कामातुरो
 लाङ्कनं
 लुब्धोऽकीर्णमसङ्गरः परिभवं दुष्टोऽन्य होषे
 रतिम् ।
 निःस्त्रो वचनसुम्भना विकलतां शोकाकुलः
 संशयं
 दुर्वागप्रियतां दुरोदरवशः प्राप्नोति कथं
 सुदुः ॥ २ ॥
 नीतिभूमिभुजां नतिगुणवतां ह्रीरङ्गनानां वृत्ति-
 दैर्घ्यतोः शिप्रवो गृह्यस्व कविता बुद्धेः प्रसादो
 गिराम् ।
 लावण्यं वपुषः स्तुतिः सुमनसां शान्तिर्दिग्गजस्य
 चमा
 शक्तस्य द्रविणं गृह्याश्रमवतां स्वास्यां सतां
 मखनम् ॥ ३ ॥
 धर्मैः प्रागेव चिन्त्यः सचिवमतिगतिर्भावनीया
 सदैव
 ज्ञेयं लोकासुवृत्तं वरचरनयनैर्मखलं वीक्ष-
 यीयम् ।
 प्रच्छाद्यौ रागरोषौ ऋदुपरुधगुणौ योजनीयौ
 च काले
 आत्मा यत्नेन रक्ष्यो रणशिरसि पुनः सोऽपि
 नपिच्छायी ॥ ४ ॥
 कार्पण्येन यशः क्रुधा गुणवधो धर्मेन अर्थं क्षुधा
 मर्यादा अस्नेहेनापि विपदा स्त्रैर्यं प्रमादे-
 र्दिग्गजः ।
 पैशुन्येन कुलं मदेन विनयो दुष्कृत्या पौरुषं
 दारिद्र्येण जनादरो ममतया चात्मप्रकाशो
 हतः ॥ ५ ॥
 मूर्खो भ्रान्तस्तपस्वी चित्तिपतिरजसो मत्सरो
 धर्मश्रीलो
 दुःखो मानी गृह्यस्यः प्रभुरतिह्वयः प्राख्य-
 विह्वर्षहीनः ।
 आह्लाहीनो नरेन्द्रः शुचिरपि सततं यः परा-
 न्नोपभोगी
 वृद्धो रोगी दरिद्रः स च युवतिपतिर्धिविह्वल-
 प्रकारम् ॥ ६ ॥
 स्त्रीणां वैवर्ण्यमर्थिनामशुभमो राज्ञां प्रतापः
 सतां
 सखं स्वल्पधनस्य सच्चितिरसदृष्टस्य वाग्-
 दम्बरः ।
 साचारस्य मनोदमः परिश्रुतिर्विद्या कुलस्वेकता
 सेवाया धनसुखतैर्गुणचयः शान्तिर्विवेकी
 वलम् ॥ ७ ॥

विद्वान् संसदि पाश्चिकः परवशो मानी दरिद्रो
 गृही
 वित्ताऽऽः ह्वयः सुखी परवशो वृद्धो न
 तीर्थाश्रितः ।
 राजा दुःसचिवः प्रियः कुलभवो मूर्खः पुर्मा-
 स्त्रीजितः
 वेदान्ती हतसत्क्रियः किमपरं हास्यासदं
 भूतले ॥ ८ ॥
 उत्खातान् प्रतिरोपयन् कुसुमितांश्चिन्त्यन्
 शिशुन् वहेयन्
 प्रोत्तुङ्गान् नमयन् नतान् समुदयन् विश्वघन्यन्
 संहतान् ।
 तीव्रान् कण्टकिनो बहिनियमयन् न्छानान्
 सुदुः सचयन्
 मालाकार इव प्रयोगनिपुणो राजा चिरं
 गन्दतु ॥ ९ ॥
 नवरत्नं, स्त्री, (नवानां राज्ञीणां समाहारः ।
 तत् साधनत्वेनास्त्वस्तीति अच् ।) आश्विनशुक्ल-
 प्रतिपदादिनवमीपर्यन्तनवदिनकर्त्तव्यदुर्गाव्रत-
 विशेषः । तत्कारणः । देवीपुराणे षडमरतन्त्रे
 च देवीवचः ।
 “अमाशुक्ता न कर्त्तव्या प्रतिपत् पूजने मम ।
 सुदुर्गमात्रा कर्त्तव्या द्वितीयादिगुणान्विता ॥”
 मार्कण्डेयदेवीपुराणयोः ।
 “पूर्वविद्धा तु या शुक्ला भवेत् प्रतिपदाश्विनी ।
 नवरात्रव्रतं तस्यां न कार्यं शुभमिच्छता ॥”
 अथोपवासादिकसुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ।
 “एवञ्च विन्ध्यवासिनी नवरात्रोपवासतः ।
 एकभक्तं नक्तं तथैवायाचितेन च ॥
 पूजनीया जनैर्देवी स्थाने स्थाने पुरे पुरे ।
 स्वातिः समुदितेहृष्टैर्जाह्नवैः सन्नियैर्दुर्गैः ॥
 वैश्वेः शुभैर्भक्तियुक्तेस्त्वेच्छैरन्येषु मानवैः ॥”
 मदनरत्ने देवीपुराणेऽपि ।
 “कन्यासंख्ये रवौ शक्र ! शुक्लामारभ्य नन्दिकाम् ।
 अपाशौ ह्यवैकाशी नक्ताशौ वाय वायुदः ॥
 भूमौ शशीत चामन्त्रा कुमारीर्भोजयेद्युदा ।
 वस्त्रालङ्कारदानेषु सन्नोष्ठाः प्रतिवासरम् ॥
 बलिञ्च प्रद्वष्टं दद्याद्देवं मांसमाघवत् ।
 त्रिकालं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायणः ॥”
 स्कान्दे ।
 “मासि चान्शुभे शुक्ले नवरात्रे विशेषतः ।
 संपूज्य नवदुर्गाञ्च नक्तं कुर्यात् समाहितः ॥
 नवरात्राभिर्धनं कर्त्तुं नक्तव्रतमिदं स्तुतम् ।
 तिथिवृद्धौ तिथिद्वासे नवरात्रमपार्थक्यम् ॥
 अष्टरात्रे न होमोऽथ नवरात्रतिथिचयः ॥” ॥
 तत्र पूजाविधिः । सा च जयन्तीत्यादिमन्त्रेण
 नवाक्षरेण वा कार्या । यथा । सङ्कल्पं विधाय
 घटं संस्थाप्य तत्र देवीमावाह्य षोडशोपचारैः
 पूजयित्वा माघभक्तवलिं कुम्भाद्यादिवलिं वा
 निवेदयेत् ॥ * ॥ ततः कुमारीपूजा । यदुक्तं
 हेमाद्रौ स्कान्दे ।
 “एकैकां पूजयेत् कन्यामेकद्वया तथैव च ।

द्विगुणं त्रिगुणं वापि प्रत्येकं नवकाले वा ॥”
 तथा,—
 “नवभिलभते भूमिमैश्वर्यं द्विगुणेन तु ।
 एकद्वया लभेत् क्षेममेकैकेन श्रियं लभेत् ॥”
 अथ कुमारीनिर्णयः ।
 “एकवर्षा तु या कन्या पूजार्थं तां विवर्जयेत् ।
 गन्धपुष्पफलादीनां प्रीतिस्तस्या न विद्यते ॥”
 तेन द्विवर्षमारभ्य दशवर्षपर्यन्तम् । कुमारिका १
 त्रिभक्तिः २ कल्याणी ३ रोहिणी ४ काली ५
 चण्डिका ६ शम्भवी ७ दुर्गा ८ सुभद्रा ९ इति
 नवनामभिस्ताः पूजनीयाः । आसामावाहन-
 मन्तः । यथा,—
 “मन्त्राक्षरमयीं लक्ष्मीं मातृणां रूपधारिणीम् ।
 नवदुर्गात्मिकां साक्षात् कन्यामावाहयाम्यहम् ॥
 एवमभ्यर्चनं कुर्यात् कुमारीणां प्रयत्नतः ।
 कश्चुकेष्वेव वक्ष्ये गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥
 नानाविधैर्भक्त्यभोजयेत् पायसादिभिः ॥”
 तासां त्वाप्यत्वमाह ।
 “अथिस्फुटितशीर्षाङ्गीं रक्तपुष्पव्याङ्गिताम् ।
 जातव्यां कैकरां कार्यां कुरुपां तसुरोमशाम् ।
 सन्धयेदुरोगिणीं कन्यां दासीगर्भसमुद्भवाम् ॥”
 तासां जातिविशेषे फलविशेषो यथा,—
 “ब्राह्मणीं सर्वकार्ये च जयार्थं नृपवंशजाम् ।
 लाभार्थं वैश्ववंशीत्यां सुतार्थं शूद्रवंशजाम् ॥
 दास्ये चान्वजातानां पूजयेद्विधिना नरः ॥”
 अत्र वेदचण्डीपाठ उक्तः । रुद्रयामले ।
 “एवं चतुर्वेदविदो विप्रान् सर्वान् प्रसादयेत् ।
 तेषाञ्च वरुणं कार्यं वेदपारायणाय वै ॥”
 तथा,—
 “एकोत्तरामिद्वया तु नवमीं यावदेव हि ।
 चण्डीपाठं जपेच्चैव जापयेद्वा विधानतः ॥” ॥
 अत्रान्ववतोऽन्यपूजनसुक्तम् । मदनरत्ने देवी-
 पुराणे ।
 “अन्ययुक्तशुक्लप्रतिपत्स्वातियोगे शुभे दिने ।
 पूर्वसुचैः श्रवा नाम प्रथमं श्रियमाहरत् ॥
 तस्मात् सान्धेर्नरेस्तत्र पूज्योऽसौ अहया सह ।
 पूजनीयाश्च तुरगा नवमीं यावदेव हि ॥
 शान्तिः स्वस्वयनं कार्यं तथा तेषां दिने दिने ।
 धान्यं भक्ष्वातकं कुष्ठं वचा विद्वार्थकास्तथा ॥
 पञ्चवर्षेण स्वच्छेय अश्विन्नीयान्त्व वन्धयेत् ।
 वायुशैर्वाक्यैः सौरैः प्राक्त्रैमैत्रैः सवेद्यावैः ॥
 वैश्वदेवैस्तथामेघैर्होमः कार्यां दिने दिने ॥”
 तत्र गजपूजापि । कल्पतरौ ।
 “व्येष्टायोगे पुरा तत्र गजाच्छाद्यै महत्कलाः ।
 पृथिवीमवहनं पूर्वं सशैलवनकाननाम् ॥
 कुसुदैरावतौ पद्मः पुष्यदन्तोऽथ वामनः ।
 सुप्रतीकोऽङ्गनो नीलस्तस्पासांस्तत्र पूजयेत् ॥”
 अथ प्रतिपदादिषु विशेषो दुर्गाभक्तितरङ्गिण्यां
 भविष्ये ।
 “केशसंस्कारत्रयाणि प्रदद्यात् प्रतिपदिने ।
 पञ्जतेलं द्वितीयायां केशसंथमहेतवे ॥
 दर्पणञ्च तृतीयायां सिन्दूरालक्तकन्धया ।